

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

887. An, & qualiter beneficia non beneficiis uniri possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

unio facta aquæ principaliter, perseveret iuspatronatus. De quo paulo infra, quod utriusque beneficii patronus jam habeat presentare.

4. Tertiò: Non impedit hæc unio reservationem. Corrad. in pr. benef. l. 2. c. 13. n. 26. Gonz. gl. 5. 5. 7. n. 56. Sic quoque unio ad vitam non extinguat reservationem. Gonz. ibid. a. n. 140. ubi, quod quando v.g. beneficium est reservatum ratione mensis, si post vacationem in mense Apostolico unitur alteri beneficio ad vitam alicuius, unio talis non facit cessare reservationem; sed finit illâ temporali unione durat semper vinculum reservationis, & semper vacabit ut priu. & provisio spectabilis ad Papam, quamvis unio cesaseret in mense Ordinarii per obitum illius, ad cujus vitam fuerat facta. Atque ita, ut Gonz. n. 142. unio ista temporalis, cum non sit provisio Papa (per quam solam tollitur effectus reservationis) nec expiratio, reservatio facit duxat dormire reservationem ad tempus. Quia & unio ad vitam est quædam species reservationis, quia per appositionem manu. Papalis in faciendo unionem ad vitam, remanet beneficium reservatum. Gonz. n. 145.

5. Quartò: Non impedit, seu tollit unio illa facta aquæ principaliter incompatibilitatem. Castrop. loc. cit. n. 8. Garc. cit. c. 2. n. 41. quamvis enim ipsa beneficia aliæ incompatibilia invicem unita non sint incompatibilia inter se ratione dictæ unionis. Garc. loc. cit. n. 42. juxta declarationem S. Congreg. super c. 17. sess. 24. quæ sic habet: Si due, vel plures Parochiales sint invicem unita, non sunt comprehensa sub hoc Decreto; sed possunt legitimè retineri, tanquam non incompatibilitas. Et sunt tamen incompatibilis cum tertio aliquo, v.g. si eorum alterum esset curatum, impediret aseccutionem alterius similiter curatur, & per ejus aseccutionem, & quietam possessionem vacarent ambo illa principaliter unita inter se. Garc. cit. n. 41. Pari modo unio ad vitam, etiam si facta accessoriè, inducit incompatibilitatem juxta Trid. sess. 7. c. 4. & sess. 24. c. 17. Garc. cit. c. 2. n. 39. & p. 11. c. 5. n. 219. citans pro hoc Mandos. de lignat. grat. tit. de union. Quintadv. l. 1. Eccles. c. 4. n. 12. & c. 7. n. 6. additque ibid. Garc. olim secus suffis, sic habens dignitatem, cui ad vitam annexa portio, non potest aliam in eadem Ecclesia obtinere portionem. Gonz. cit. n. 219.

6. Quintò: In imprestione tertii alicuius beneficij oportet facere mentionem de ambobus præhabitis inter se aquæ principaliter unitis. Castrop. cit. n. 8. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Garc. p. 12. c. 2. n. 43. citans Rebuff. Selv. Caccialupi.

7. Sextò: In resignatione, seu permutatione horum beneficiorum sic annexorum facienda erit publicatio in Ecclesia utriusque juxta Constitutionem de publicandis. Castrop. cit. n. 8. Garc. cit. c. 2. n. 46. Conveniunt hæc eadem, ut & certè beneficij unitis ad vitam. Castrop. loc. cit. n. 10. ubi generaliter pronunciat ea, quæ dicta sunt de beneficij principaliter inter se unitis in perpetuum, procedere etiam de unitis inter se ad vitam; cum neque hæc unio extinguat titulum, sed illius retentionem cum alio concedat.

P. Leuren. Fari Benef. Tom. III.

Questio 885. Si ambo beneficia aquæ principaliter, vel etiam ad vitam unita juxta jam dicta retineant suas singula qualitates, ut dictum, quid servandum, si haec qualitates sint invicem contraria, seu incompatibilis, v.g. utrumque est residentialis in diversa Ecclesia?

R. Espondeo: Debet residere in digniore, vel alias ubi commodius & utilius esse videbitur, & dum in hoc est qualitas, in eo, in quo maluerit. Garc. cit. c. 2. n. 45. citans Pet. de Perus, tr. de union. c. 8. juxta Declarat. S. Congregat. à se adductas p. 3. c. 2. n. 179. quod remittit. Sic etiam idem Garc. p. 12. c. 2. n. 40. ait, quod obtinens Canoniciatum, cui unita ad vitam Parochialis, debeat residere in Parochiali, & non in Canoniciatu, ut habet Declaratio 13. adducta à le. cit. n. 179.

Questio 886. An, & qualiter unio operetur, seu afferat præjudicium Rectori, seu Possessori beneficij?

R. Espondeo: Unio de beneficio viventis nullum assert possejori præjudicium, seu fit sine illius præjudicio; quia ejus jura semper præservantur, cum unio non fortatur effectum, nisi postquam beneficium vacaverit per celsum vel decepsum Rectoris possidentis. Garc. p. 12. c. 2. n. 214. Paris. l. 2. q. 9. n. 7. (ubi etiam, quod hoc verificetur scilicet semel in eo, qui de præiente, dum fit unio, obtinebat beneficium) Tond. qq. benef. p. 3. c. 156. n. 6. citans Decis. Rota 614. n. 54. C. 55. p. 4. recent. To. 3. Unde etiam Recter nou obstante unione, resignare potest beneficium suum in favorem tertii coram Papa; quia tunc unio suspenditur durante vita Resignatarii propter clausulas in simili casu apponi solet, per quas suspenduntur omnes uniones, etiam absque eo, quod per dictam suspensionem unionis fit præjudicium Ecclesiæ, ad cuius utilitatem facta unio, cum fieri possit, ut Resignatarius præmoriatur Resignanti. Tond. loc. cit. n. 7. Verum de hoc plura inferius, ubi de vocandis, dum fit unio.

PARAGRAPHVS II.

Quænam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint?

Questio 887. An, & qualiter beneficia non beneficij uniri possint?

R. Espondeo primò: Unio fit de beneficio ad beneficium, & non de beneficio ad non beneficium Ecclesiasticum, ait Corrad. pr. benef. l. 2. c. 8. n. 79. & 80. ubi, quod sic responderit Cancelleria Apostolica, dum in ea petebatur fieri unio certo alicui altari pro paramentis ejusdem Ecclesiæ, dum dubitabatur, num altare illud esset beneficium (sicut aliæ sacerdotum, præsertim in Germania, altaria sunt beneficia, seu erecta in titulum beneficiale) nempe inconveniens esse, ut beneficium uniretur non beneficio; ac ideo dictum, supprimi debere tale beneficium, & facta suppressione posse fructus illius applicari dicto altari in dictum finem. Nihilominus posse fieri uniones beneficiorum locis piis ac religiosis (puta Hospitalibus,

Seminariis, aliisque Collegiis, quæ beneficia non sunt) in eorum dotem, augmentationem, conservationem, pro propagatione fidei, vel juventutis ad scientias instructionem, extra dubium est. Tond. loc. cit. p. 3. c. 151. n. 5. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 7. n. 46. & patebit hoc ipsum ex sequentibus.

Questio 888. An, & quando uniri possint beneficia Seminario Scholarium, præcipue necdum erecto?

1. **R**espondeo primò: Posse ea uniri tali Seminario, manifestum est ex permissione ad hoc facta à Trid. sess. 23. c. 18. Ventrigl. To. 2. annot. 8. §. 1. n. 32. Gonz. loc. cit. n. 67. cum communi.

2. Respondeo secundò: Seminario tamen futuro, seu nondum erecto uniri non posse beneficia, sed, ut unio hæc sit valida, requiri necessariò, quod prius Seminarium sit erectum (hoc est, adhuc actu Scholares & Magistri ad docendum constituti in domo aliqua coempta, vel etiam conducta) tradunt communiter omnes. Gonz. à n. 68. Castrop. debeneſ. d. 6. p. 12. §. 3. n. 15. citans Barbos. alleg. 77. n. 23. & 25. Ricciūm in pr. fori Eccles. refol. 380. n. 1. Lott. l. 1. q. 29. n. 47. Card. de Luca de Regular. d. 35. n. 11. Garc. p. 12. c. 2. n. 193. juxta quamplurimas S. Congregat. Declarat. quas ibidem recitat Garc. Tridentinum siquidem dicendo: Fiant uniones Seminario, supponit Seminarium, cui facienda unio, debere esse in rerum natura, qualiter non est in rerum natura Seminarium necdum erectum, seu constitutum per congregationem aliquam Scholarium & Magistrorum. Gonz. loc. cit. n. 69. qui idem deinceps multis confirmat: ut quia qualitas sine subjecto esse non potest, & non entis nulla sint qualitates, & quia Collegio nequit concedi privilegium, quando Scholares non adhuc, ut nu. 71. probat ex textu c. ad audienciam. 2. de Ecclesiis adiſand. & quia donatio facta Collegio futuro non valet, ut habet n. 71. ex c. Abbate. §. nec pro eo. de re judic. in 6. Et quomodo fieri realiter & actualiter unio alicui non existenti? Unde rectè ait Lott. loc. cit. non quæriri hic, num aliquid possit donari, legari, disponi in favorem Collegii futuri; sed num possit disponi per viam unionis, quod penitus ait esse impossibile; cùm unio fieri per accessionem unius ad aliud, sive per coniunctionem, quod est impossibile, non datā essentiā subjecti, cui accessio illa fiat. Hinc

3. Respondeo tertio: Hæc ipsa procedere, etiam si cesseret in tali unione omnis suspicio fraudis convertendorum fortè interea redditum beneficiorum illorum unitorum, Seminario nondum erecto, non in ejus prosecutionem, & ulteriore effectuationem, sed in alios extraneos usus. Quia etiam si, prout Trid. pro forma requirit, præcessisset detractio aliqua fructuum mensa Episcopalis, & Capitularis, omniumq; Diœcesis beneficiorum applicanda tali Seminario, & a dicta detractione & contributione inchoartum fuisse. Castrop. loc. cit. n. 16. Garc. loc. cit. n. 196. Lott. loc. cit. n. 49. Ventrigl. loc. cit. n. 37. contra Gonz. loc. cit. n. 76. & Gratian. discept. for. c. 248. n. 71. & c. 358. n. 5. quibus adhæret Beltrami. in addit. ad Greg. Decif. 258. sub n. 10. apud Lott. n. 50. censentes, & acriter defendantes, seclusa dicta fraudis præsumptione, & præviâ dictâ contributione validam esse unionem beneficiorum factam Seminario futuro, sive etiam si necdum donus coempta, nec fabrica

constructa, nec Scholares actu admitti, modò semper continetur in perficienda fabrica, & in uringendo cum effectu Seminario, & id ipsum probantes ex eo, quod Trident. sess. 23. c. 18. dicat: Quia ad Collegii fabricam instituendam, & ad mercedem Praeceptoribus, & ministris solvendam, & ad atendam juventutem, & ad alios sumptus certi redditus sunt necessarii, Episcopi cum consilio duorum è Capitulo ex fructibus mensa Episcopalis, & Capituli, & quaruncunque dignitatum, personatum, officiorum, prelendarum partem a: iquam, vel portionem detrahabant, & eam portionem sic detractam, nec non beneficia aliquot simplicia cujuscunque qualitatib; & dignitatib; fuerint, vel etiam prestatimonia, vel prestimoniale portiones hinc Collegio applicabunt & incorporabunt, &c. adeoque ex ipso Tridentini verbis conficiatur, quod unio beneficiorum, non fecus ac illa fructuum detrac-tio, non debeat subsequi Seminarii erectionem. Gonz. n. 78. quodque recta ratio postulet, ut qui vult fiuem, velit media, & ab his translat ad finem, adeoque, ut priusquam Scholares admittantur, & Magistri constituantur, dispositum sit, ubi recipiantur, & unde sustententur. Gonz. n. 79. quodque non minus hæc unio validè fieri possit Seminario proximè futuro, quā, ut præx. quotidiana receptum est, legata & hæreditas relinquunt possunt validè futuro Hospitali, vel constituende Ecclesia, ac illis concedi privilegium, quod incipiat habere effectum, ubi Hospitali erectum, Ecclesia constituta fuerit, Gonz. à n. 82. quia ob præparationem & futuram de proximo erectionem reputatur jam erectum Hospitali, Seminarii, &c. utpote ratione illius destinationis inducent naturam rei destinatæ, argumento l. 2. f. de contrar. judic. tutela. ubi, quod pecunia deposita ad emptionem prædiorum cesseret res immobilis. Gonz. n. 92. atque ita Seminarii de proximo exigendum haberetur pro jam effectualiter eretto, juxta illud: De proximo accingendus habetur præcincto: 1. penult. de militari testam. Gonz. n. 94. assimilatique Seminarium caprum partui concepto, qui in favorabilibus habetur pro jam nato. Gonz. n. 96. qui etiam à n. 97. diluit in contrarium à se adducta. Confirmatque hanc Gonz. & Gratiani sententiam Castrop. ex eo, quod Seminario semel constructo, factaque ei rite unione beneficiorum, deficiens deinde ad tempus ibi est Scholaribus & Magistris, non statim definita dista unio, ut tradit Garc. loc. cit. n. 199. citato Abb. in c. gratum, de postulat. n. 12. Cutho in infinit. major. l. 4. tit. 1. n. 17. Mandol. de privilegiis instar. gl. 1. n. 44. &c. adeoque sicut in hoc esfatur subiectum, in quo unio permanet, nempe Seminarium brevi iterum erigendum; ita etiam possit idem primò brevi erigendum esse dictæ unionis subiectum. Quas ratioes efficaces esse, ait idem Castrop. & se illis perfusum adhæsorum sententia Gonz. n. si S. Congregatio, & Rota g. xviii. Decisionibus declarassent contrarium. Sic Garcias loc. cit. n. 196. in fine, post relatam hauc Gonz. sententiam ait, hanc revera esse contra Declarationes S. Congregationis, & Rota Decisiones. Lott. verò loc. cit. n. 49. ait, hanc Gonz. sententiam articulatam non tantum, quia est contra Declarationes S. Congregat. & frequentes Decisiones Rota-les, ut pronunciatus ab ipsa Rota fuit in Adjuncti benef. 15. April. 1622. qua utrumq; Gonz. omnium & Gratian. rejecerit, sed etiā quia est contra sper-tissimam juris rationem, quam Gonz. non attigerit, & quia